

til en Uge indenfor en Periode af indtil 6 Uger ved Indførelse af et alternerende Arbejdssystem eller ved periodiske Afbrydelser af Arbejdet.

Stk. 2. Hvis tekniske eller økonomiske Hensyn afgørende taler derfor, kan Socialministeren bestemme, at Arbejdstiden kun nedsættes til 42 Timer ugentlig eller nedsættes yderligere til 36 Timer ugentlig.

Stk. 3. En Arbejder anses ikke for arbejdsløs i Arbejdsløshedslovgivningens Forstand i de ledige Dage (Uger), der er en Følge af den i nærværende Lov paabudte Arbejdstidsforkortelse.

§ 4.

Den Arbejdsgiver eller hans Stedfortræder, der anvender nogen Arbejder i Strid med Bestemmelsen i § 1, straffes med en Bøde, der sættes til ikke under 30 Kr. for hver saadan ulovlig sysselsat Person.

§ 5.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft og gælder indtil 1. April 1936.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det af Socialministeren i Rigsdagssamlingen 1932—33 i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om midlertidig Indførelse af en 40-Timers Arbejdsuge ved visse offentlige og private Arbejder, der udføres i Anledning af Arbejdsløsheden, jfr. Rigsdagstidende 1932—33, Tillæg A. Sp. 4807, blev efter første Behandling i Folketinget, jfr. Folketingets Forhandlinger, Sp. 4410—4464 og 4477—4549, henvist til et Udvalg,

som ikke naaede at tilendebringe sit Arbejde inden Rigsdagssamlingens Afslutning, jfr. Udvalgets Beretning Tillæg B. Sp. 2545.

Bortset fra, at man i Forslagets § 5 har ændret Lovens Gyldighedsperiode saaledes, at Loven faar Gyldighed indtil 1. April 1936, forelægges nærværende Lovforslag i samme Affattelse som det i Samlingen 1932—33 forelagte, ikke færdigbehandlede, Forslag.